

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ocvlvs, Hoc Est: Fvndamentvm Opticvm

Scheiner, Christoph

Freiburg i. B., 1621

Cap. IV. Verus & apparens rei visæ locus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71258](#)

Puncto. functiones proprias sortiuntur: nam A est punctum radiosum. B
sū vario. est incidentia & refractionis; I, similiter. At verò K, quatenus in
rum no- mina & superficiem ultimam postremi diaphani desinit, sic neque refra-
ctionis neque incidentiae, sed est punctum terminans; quatenus
verò in primam sequentis corporis planitatem appellit, etenim in-
cidentiae est tantum, linea ex A in superficiem refringentem CD,
perpendicularis demissa esset Cathetus Incidentiae.

Et quia quilibet recta linea in rectam incidens facit vel duos
rectos, vel duos obliquos angulos, ideoque in æquales inter se, si-
mul autem æquales duobus rectis; hinc fit ut linea incidentiae, cū
linea perpendiculari necessario duos efficiat angulos inæquales;

Anguli quorum minor dicitur angulus incidentiae, qualis esset angulus ab
varijs a Re incidente radio AB, & perpendiculari GB versus partem A pro-
tracta, comprehensus.

Angulus minor IBG, à refracta IB, & perpendiculari BG, com-
prehensus, est angulus refractus.

Angulus HBI, à linea incidentiae in directum ex B in H pro-
ducta, & linea refractionis BI contentus, est angulus Refrac-
tio-
nis. Differunt enim hi duo anguli. Vide Vitell. L. 10. ad initium,
Definitiones.

Ioannes Keplerus in Diop. Def. 1. vocat angulum Inclina-
tionis, quem Vitellio incidentiae facit.

DE VERO ET FALSO REI VISU

loco & vario radiorum visu-
riorum officio.

CAPUT IV.

Quemadmodum riuulo flumen, lumine fontem, fumo i-
gnem, vestigio feram indagamus; ita radio visus locum
rei radiantis, verum quidem, per radium directum qualis
est in priore figurâ radius BA, visum eumq; falsum, per radium re-
fractum quemuis, qualis est BI, & IK: Nam res visui objecta in
eo radio iacere apprehenditur, sub quo immediate à visu com-

pro-

prehenditur. Oculus ergo in punto B collocatus, si axem opticum cum radio A B vniuerit, videbit punctum A ibi ubi est, in loco scilicet vero, quia per radium AB illud accipit; at vero in I positus spectabit I in O: in K constitutus cernet A in P; propter radios per diuersa media refractos, in quibus res visa iacere putatur: & sic clarum est, priores lineas A B & B I, plus non conferre, quam ut speciem deferant, per varia diaphanorum itinera usque in I, refracte vero linea I K etiam ipsi sensui rem eandem tradit; unde ipsa sola ^a radius propriè visorius dici meretur, reliquæ deferentes ap- ^b Refractorius & Forma- pellantur. De loco visu & vero, plura & exactiora habes c. 13. Differens lis.

Pro confesso etiam habendum est, oculum ipsam ^b refracionem minimè sentire; alias ipse rem in alienum locum sibi ab- ripi non patetur, sed relicts deferentium ambagibus ad veram utique radiantis punti sedem penetraret, quod tamen minimè sic.

Notandum insuper est, tametsi lineæ radios & A B, B I, I K, &c, seorsim & separatae non existant, ipsas nihilominus inesse verè & realiter pyramidi seu cono toti radioso, sicut inest linea superficii, & hæc corpori; adeoque has lineas non esse phantasias aut figura Mathematicorum, secundum perturbatam quorundam imaginationem, sed entia verè ex naturâ rei existentia; ad eum modum quo partes integrantes insunt toti suo continuo.

His ita in genere de refractione prælibatis, ad ipsam quæ in diaphanis oculi partibus fieri consuevit pròpius accedamus.

DE REFRACTIONE IN SPECIE.

AN ET QVALIS SIT IN SINGVLIS
oculi partibus diaphanis Refractio.

CAPUT V.

OMNIS igitur radius ab obiecto ad oculum projectus, transgressus Corneam, & in tunica Vue superficiem anteriores non impactus, omnes tunicas & humores reliquos usque